

Decentralisatie begeleiding

- Overheveling van extramurale begeleiding, inclusief vervoer naar de Wmo.
- De overheveling van extramurale begeleiding geldt ook voor de groep licht verstandelijk gehandicapten (lvg) jongeren.
- Gemeenten worden vanaf 2013 verantwoordelijk voor nieuwe cliënten en in 2014 voor alle cliënten.
- De decentralisatie van begeleiding naar de Wmo biedt kansen om op lokaal niveau deze ondersteuning bij zelfredzaamheid en participatie dichterbij de burger te organiseren. Gemeenten zijn in staat de eigen kracht en mogelijkheden van burgers en hun sociale netwerk aan te spreken en maatwerk in de directe omgeving te realiseren. Ook kunnen zij verbindingen leggen met andere Wmo-voorzieningen en andere gemeentelijke domeinen, zoals re-integratie, de bijstand of het woonbeleid. Zo wordt de begeleiding meer doelmatig en meer effectief georganiseerd.
- Op het over te hevelen bedrag wordt een doelmatigheidskorting toegepast.
- Er gelden geen individuele rechten en verzekerde zorgplicht, maar een gemeentelijke compensatieplicht conform artikel 4 van de Wmo.
- Het gaat op dit moment in de AWBZ om circa 180.000 mensen met een CIZ indicatie voor extramurale begeleiding.
- Er zijn in de AWBZ 6 groepen te onderscheiden:
 - ✓ Ouderen met somatische of psychogeriatrische problematiek (41.000)
 - ✓ Volwassenen met psychiatrische problematiek (55.000)
 - ✓ Mensen met een verstandelijke beperking (50.000)
 - ✓ Mensen met een zintuigelijke beperking (4.600)
 - ✓ Mensen met een lichamelijke of chronische ziekte (25.000)
 - ✓ Jongeren met psychiatrische problematiek in combinatie met opvoed- en opgroei problemen (16.000)
- Het ministerie van VWS en de VNG hebben een gezamenlijke verantwoordelijkheid om de decentralisatie van de functie begeleiding goed te laten verlopen zodat burgers die na de overheveling begeleiding nodig hebben, op grond van de Wmo adequaat worden ondersteund.
- Het ministerie van VWS en de VNG richten voor de periode 2011 tot en met 2014 gezamenlijk het Transitiebureau Begeleiding op om gemeenten, aanbieders en cliënten(organisaties) voor te bereiden en te ondersteunen.
- We gaan er vanuit dat alleen bij een gezamenlijke insteek van gemeenten, aanbieders en cliënten de decentralisatie zal slagen. Coalitie denken!

Wat is de Wmo?

- Op 1 januari 2007 is de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) in werking getreden. Gemeenten zijn vanaf deze datum verantwoordelijk voor de maatschappelijke ondersteuning aan hun burgers.
- De Wmo is een participatiewet.
- Doel van de Wmo is dat iedereen op eigen wijze – al dan niet geholpen door vrienden, familie of bekenden – mee kan doen aan de samenleving.

Voor wie is de Wmo?

Bij de Wmo gaat het niet alleen hulp en ondersteuning aan ouderen of gehandicapten. De Wmo is gericht op alle burgers. Dus voor gezonde mensen, maar ook voor mensen met beperkingen door ouderdom of handicap, een chronisch psychisch probleem, een psychosociaal probleem en ouders en kinderen met opvoedproblemen. Verder vallen ook de maatschappelijke opvang, het verslavingsbeleid en de bestrijding van huiselijk geweld onder de Wmo.

Compensatieplicht (artikel 4 van de Wmo)

- In artikel 4 van de Wmo wordt de compensatieplicht geregeld.
- De compensatieplicht legt gemeenten de verplichting op om mensen met een beperking in de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie te compenseren.
- De gemeente mag zelf beslissen op welke wijze de compensatie vorm krijgt; de wet schrijft dat niet voor.
- Welke ondersteuning het beste aansluit bij de concrete beperking is afhankelijk van de lokale en individuele situatie. Hierdoor is lokaal maatwerk mogelijk. Er geldt dus geen zorgplicht om specifieke voorzieningen te verstrekken.
- Het gaat om hulp en ondersteuning zodat de burger ...

De bestaande rechten van de begeleiding gaan niet over naar gemeenten. In plaats daarvan worden de met de begeleiding te bereiken resultaten onder de reikwijdte van de compensatieplicht gebracht.

- De Wmo ondersteunt ook mensen die zich inzetten voor hun medemens of buurt. Het gaat daarbij om mantelzorgers en vrijwilligers.

Wat regelt de Wmo?

- De Wmo bestaat uit 9 prestatievelden:
 - 1) Sociale samenhang en leefbaarheid
 - 2) Preventie ondersteuning van jeugdigen met problemen en hun ouders rondom opgroeien en opvoeden
 - 3) Informatie, advies en cliëntondersteuning
 - 4) Ondersteunen mantelzorgers en vrijwilligers
 - 5) Deelname aan het maatschappelijke verkeer
 - 6) Verlenen van voorzieningen
 - 7) Maatschappelijke opvang, waaronder vrouwenopvang
 - 8) Openbare geestelijke gezondheidszorg
 - 9) Verslavingsbeleid
- De 9 prestatievelden geven de reikwijdte van de Wmo weer. Op die velden worden gemeenten geacht prestaties neer te zetten.
- Welke prestaties dat zijn, legt de gemeente vast in een beleidsplan dat door de gemeenteraad goed gekeurd wordt.
- In het beleidsplan Wmo van de gemeente zijn de doelstellingen, resultaten en beleidsinzet opgenomen.
- Gemeenten leggen verantwoording af aan hun burgers en de gemeenteraad. De wet kent een aantal bepalingen zodat deze horizontale verantwoording optimaal verloopt.
- Burgers worden betrokken bij het beleid. Voorbeelden hiervan zijn inspraak bij beleidsplan, Wmo-raad en klanttevredenheidsonderzoeken.
- Elke gemeente heeft een Wmo-loket voor informatie, advies en ondersteuning.
- Het totale Wmo-budget bedraagt €5 miljard. Deze middelen zijn niet geormerkt. Gemeenten zijn vrij in de besteding.

Meer informatie kunt u nalezen op de website www.invoeringwmo.nl. Heeft u vragen? U kunt ze stellen via helpdesk@invoeringwmo.nl of 070-340 6100.